WYROK SĄDU PIERWSZEJ INSTANCJI (szósta izba)

z dnia 2 lipca 2009 r. *

W sprawie T-414/07

Européenne de traitement de l'information (Euro-Information), z siedzibą w Strasburgu (Francja), reprezentowana przez adwokatów P. Greffe'a, M. Chaminade'a oraz L. Paudrata,

strona skarżąca,

przeciwko

Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM), reprezentowanemu przez O. Montalta oraz R. Bianchiego, działających w charakterze pełnomocników,

strona pozwana,

mającej za przedmiot skargę na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 6 września 2007 r. (sprawa R 290/2007-1) odmawiającą rejestracji jako wspólnotowego

* Język postępowania: francuski.

znaku towarowego oznaczenia przedstawiającego rękę trzymającą kartę z trzema trójkątami,

SĄD PIERWSZEJ INSTANCJI
WSPÓLNOT EUROPEJSKICH (szósta izba),

w składzie: A.W.H. Meij, prezes, V. Vadapalas (sprawozdawca) i L. Truchot, sędziowie,

sekretarz: J. Palacio González, główny administrator,

po zapoznaniu się ze skargą złożoną w sekretariacie Sądu w dniu 19 listopada 2007 r.,

po zapoznaniu się z odpowiedzią na skargę złożoną w sekretariacie Sądu w dniu 4 lutego 2008 r.,

po przeprowadzeniu rozprawy w dniu 10 października 2008 r.,

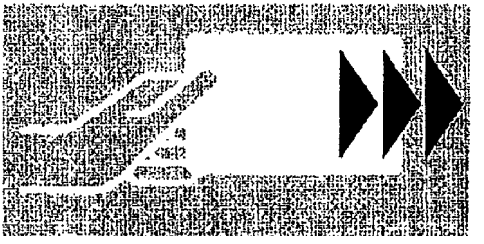
wydaje następujący

Wyrok

Okoliczności postania sporu

1 W dniu 10 lipca 2006 r. skarżąca, Européenne de traitement de l'information (Euro-Information), dokonała zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego w Urzędzie Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) na podstawie rozporządzenia Rady nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. 1994, L 11, s. 1), ze zmianami [zastąpionego rozporządzeniem Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 78, s. 1)].

2 Znakiem towarowym, którego dotyczyło zgłoszenie, jest następujące oznaczenie graficzne:

3 Towary i usługi, dla których wniesiono o rejestrację znaku towarowego, należą do klas 9, 35–38 i 42 Porozumienia nicejskiego dotyczącego klasyfikacji towarów i usług dla celów rejestracji znaków z dnia 15 czerwca 1957 r., ze zmianami, i odpowiadają, dla każdej z tych klas, następującemu opisowi:

— klasa 9: „urządzenia do nagrywania, transmisji lub odtwarzania dźwięku lub obrazu, notesy elektroniczne, dystrybutory automatyczne, automaty biletowe, wydające wydruki z konta, wyciągi z konta, automaty płatnicze, bankomaty, kamery (aparaty kinematograficzne), kamery wideo, karty pamięci lub z mikroprocesorem, karty magnetyczne, karty identyfikujące magnetyczne lub z mikroprocesorem, karty magnetyczne lub z mikroprocesorem płatnicze, kredytowe lub debetowe, kasety wideo, CD-ROM-y, czytniki kodów kreskowych, dyski kompaktowe (audio-wideo), optyczne dyski kompaktowe, wykrywacze fałszywych monet, dyskietki, magnetyczne nośniki danych, optyczne nośniki danych, monitory ekranowe, urządzenia do przetwarzania informacji, urządzenia do komunikacji wewnętrznej, interfejsy komputerowe (informatyka), czytniki (sprzęt do przetwarzania danych), oprogramowanie komputerowe (nagrane), oprogramowanie do zarządzania kontami bankowymi, monitory (programy komputerowe), komputery, komputerowe urządzenia peryferyjne, nagrane programy komputerowe, komputerowe programy sterujące (nagrane), sprzęt radiotelefoniczny, odbiorniki (audio, wideo), urządzenia telefoniczne, telefony przenośne (komórkowe), urządzenia telewizyjne, mechanizmy na monety lub żetony do włączania telewizorów, urządzenia do rejestrowania przebiegu zjawisk czasowych, nadajniki (telekomunikacja), procesory (centralne jednostki przetwarzania), programy i sprzęt informatyczny umożliwiające oferowanie kompleksowych usług bankowych, towarzystw finansowych i ubezpieczeniowych na odległość, oprogramowanie do bezpiecznego dokonywania płatności on-line, aparatura i przyrządy do dokonywania płatności elektronicznych, sprzęt informatyczny do dokonywania płatności elektronicznych, oprogramowanie do przeprowadzania transakcji płatności elektronicznych, elektroniczne karty płatnicze, elektryczne i elektroniczne urządzenia do zarządzania transakcjami finansowymi”;

— klasa 35: „usługi prenumeraty gazet (dla osób trzecich), pomoc w prowadzeniu działalności gospodarczej, doradztwo w zakresie organizacji działalności gospodarczej i zarządzania nią, profesjonalne doradztwo w zakresie działalności gospodarczej, ekspertyzy biznesowe, informacja o działalności gospodarczej, wskazówki dotyczące działalności gospodarczej, wyceny w zakresie działalności

handlowej, analizy cen kosztów, rozpowszechnianie ogłoszeń reklamowych, transkrypcja w zakresie komunikacji, księgowość, doradztwo w zakresie zarządzania personelem, przesyłki reklamowe, elektroniczne przesyłki reklamowe, rozpowszechnianie reklam przez elektroniczną sieć komunikacyjną on-line, usługi informacyjne, wspomagające i doradcze administracyjne i handlowe w zakresie wdrażania bezpiecznych płatności w handlu elektronicznym on-line w sieci Internet, przygotowywanie zeznań podatkowych, prezentacje towarów, rozpowszechnianie materiałów reklamowych (ulotek, prospektów, druków, próbek), analizy rynku, organizowanie wystaw o charakterze handlowym lub reklamowym, gromadzenie danych w pliku głównym, systematyzacja danych w pliku głównym, komputerowe zarządzanie plikami, prowadzenie ksiąg, prowadzenie ksiąg rachunkowych, badania rynkowe, prognozy ekonomiczne, biznesplany (pomoc w prowadzeniu działalności gospodarczej), publikowanie tekstów reklamowych, reklamy korespondencyjne, reklama radiowa, reklama telewizyjna, sporządzanie wyciągów z kont, automatyczne sekretarki (podczas nieobecności abonentów), usługi sekretarskie, informacje statystyczne, obróbka tekstów, weryfikacja rachunków, organizowanie konkursów (reklama lub promocja sprzedaży), operacje promocyjne i reklamowe w celu przywiązania klienteli i personelu, składanie i odbiór zamówień na produkty i usługi za pośrednictwem sieci Internet, intranet i ekstranet, administracyjne zarządzanie automatycznymi dystrybutorami, automatami płatniczymi i bankomatami";

— klasa 36: „obrót nieruchomościami, ubezpieczenia, ubezpieczenia od nieszczęśliwych wypadków, faktoring, bankowość, finanse, transakcje pieniężne, agencje kredytowe, agencje ściągania wierzytelności, analizy bankowe, analizy finansowe, analizy walutowe, leasing, oszacowanie (wycena) nieruchomości, emisja papierów wartościowych, kasy oszczędnościowe, utworzenie, inwestycja i lokata kapitałów, obsługa kart kredytowych, obsługa kart debetowych, kaucje (gwarancje), wymiana pieniędzy, weryfikacja czeków, emisja czeków podróżnych, doradztwo w dziedzinie ubezpieczeń, skup papierów wartościowych, transakcje kompensacyjne (wymiana walut), doradztwo bankowe, doradztwo finansowe, pośrednictwo ubezpieczeniowe, pośrednictwo w obrocie nieruchomościami, usługi maklerskie w obrocie akcjami i obligacjami, usługi kredytowe, depozyt papierów wartościowych, depozyty sejfowe, oszczędności, wyceny i ekspertyzy finansowe (ubezpieczenia, bankowość, obrót nieruchomościami), usługi powiernicze, usługi finansowe, informacje finansowe, wyceny podatkowe, ekspertyzy do celów fiskalnych, utworzenie, inwestycja i lokata kapitału, elektroniczny transfer funduszy, informacja finansowa i bankowa, ściąganie czynszów, ubezpieczenia zdrowotne, ubezpieczenia morskie, pożyczki pod zastaw, operacje finansowe, operacje pieniężne, sponsoring finansowy, pożyczki (finanse), transakcje finansowe, ubezpieczenia na życie, zarządzanie rachunkami papierów wartościowych, zarządzanie majątkiem, usługi informacji finansowej i bankowej w sieci, usługi interaktywne w zakresie informacji finansowej i bankowej w sieci informatycznej,

usługi w zakresie dokonywania elektronicznych płatności, usługi elektronicznego transferu papierów wartościowych, funduszy, kapitałów, akcji, dewiz i wszelkich innych papierów wartościowych, usługi dokonywania płatności on-line w elektronicznej sieci komunikacyjnej, pośrednictwo i transakcje w elektronicznej sieci komunikacyjnej on-line";

— klasa 37: „usługi w zakresie instalacji, konserwacji i naprawy";

— klasa 38: „telekomunikacja, agencje informacyjne (wiadomości), w szczególności w sektorze bankowym, łączność za pośrednictwem terminali komputerowych, łączność radiowa, łączność telefoniczna, łączność telewizyjna, nadawanie telegramów, przekaz telegraficzny, nadawanie programów telewizyjnych, emisje radiowe, emisje telewizyjne, informacje w zakresie telekomunikacji, wypożyczanie aparatury do transmisji informacji, wypożyczanie telefonów, poczta elektroniczna, przesyłanie wiadomości, przesyłanie wiadomości i obrazów wspomagane komputerowo, telefonia komórkowa, transmisja satelitarna, usługi telefoniczne, transmisja informacji poprzez Internet, intranet i ekstranet, interaktywne usługi przekazu informacji drogą komputerową, przekazywanie informacji pochodzących z informatycznej bazy danych, międzynarodowe usługi przekazu danych pomiędzy systemami informatycznymi połączonymi w sieć, przekaz informacji on-line, przekaz i odbiór informacji, wiadomości, obrazów i dźwięków poprzez telefony stacjonarne, komórkowe, komputery, mikrokomputery lub systemy wideo, usługi telekomunikacyjne poprzez pocztę elektroniczną i z wykorzystaniem wideotekstu, usługi telekomunikacyjne oferujące dostęp do kompleksowych usług bankowych, towarzystw finansowych i ubezpieczeniowych na odległość, udzielanie dostępu on-line do finansowych baz danych, dzierżawa czasu dostępu do centralnego serwera baz danych (usługi informatyczne), dzierżawa czasu dostępu do komputera w celu przetwarzania danych";

— klasa 42: „usługi prawne, analiza dla potrzeb wdrażania systemów komputerowych, usługi arbitrażowe, odtwarzanie baz danych, rozstrzyganie spraw spornych, opracowywanie projektów technicznych, ekspertyzy (prace inżynierskie), wypożyczanie oprogramowania komputerowego, wypożyczanie komputerów, opracowy-

wanie (projektowanie) oprogramowania, aktualizacja oprogramowania, konserwacja oprogramowania komputerowego, programowanie komputerowe, pomoc prawna (opieka prawna), zarządzanie prawami własności przemysłowej, zastrzeganie znaków towarowych, wzorów i modeli i zarządzanie nimi, usługi w zakresie zastrzegania i rejestracji nazw domen, usługi zarządzania nazwami domen, usługi informacji prawnej on-line, usługi w zakresie interaktywnej informacji prawnej on-line, usługi w zakresie opracowywania i rozwijania elektronicznych systemów płatniczych i bezpieczeństwa transakcji finansowych dokonywanych w sieci Internet lub poprzez jakąkolwiek inną sieć informatyczną, usługi programowania komputerowego w zakresie dostępu do systemu zarządzania automatami, automatami płatniczymi i bankomatami".

4 Decyzją z dnia 18 grudnia 2006 r. ekspert odrzucił zgłoszenie na podstawie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 40/94 [obecnie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009] wyłącznie dla następujących towarów i usług (zwanych dalej „rozpatrywanymi towarami i usługami"):

— klasa 9: „dystrybutory automatyczne, automaty biletowe, wydające wydruki z konta, wyciągi z konta, automaty płatnicze, bankomaty, karty pamięci lub z mikroprocesorem, karty magnetyczne, karty identyfikujące magnetyczne lub z mikroprocesorem, karty magnetyczne lub z mikroprocesorem płatnicze, kredytowe lub debetowe, magnetyczne nośniki danych, urządzenia do przetwarzania informacji, urządzenia do komunikacji wewnętrznej, interfejsy komputerowe (informatyka), czytniki (sprzęt do przetwarzania danych), oprogramowanie komputerowe (nagrane), oprogramowanie do zarządzania kontami bankowymi, monitory (programy komputerowe), komputery, komputerowe urządzenia peryferyjne, programy komputerowe nagrane, komputerowe programy sterujące (nagrane), procesory (centralne jednostki przetwarzania), programy i sprzęt informatyczny umożliwiające oferowanie kompleksowych usług bankowych, towarzystw finansowych i ubezpieczeniowych na odległość, oprogramowanie do bezpiecznego dokonywania płatności on-line, aparatura i przyrządy do dokonywania płatności elektronicznych, sprzęt informatyczny do dokonywania płatności elektronicznych, oprogramowanie do przeprowadzania transakcji płatności elektronicznych, elektroniczne karty płatnicze, elektryczne i elektroniczne urządzenia do zarządzania transakcjami finansowymi";

— klasa 35: „administracyjne zarządzanie automatycznymi dystrybutorami, automatami płatniczymi i bankomatami”;

— klasa 36: „bankowość, finanse, transakcje pieniężne, agencje kredytowe, kasy oszczędnościowe, obsługa kart kredytowych, obsługa kart debetowych, wymiana pieniędzy, skup papierów wartościowych, transakcje kompensacyjne (wymiana walut), doradztwo bankowe, doradztwo finansowe, usługi kredytowe, depozyt papierów wartościowych, oszczędności, informacje finansowe, utworzenie, inwestycja i lokata kapitału, elektroniczny transfer funduszy, informacja finansowa i bankowa, operacje finansowe, operacje pieniężne, pożyczki (finanse), transakcje finansowe, zarządzanie rachunkami papierów wartościowych, zarządzanie majątkiem, usługi informacji finansowej i bankowej w sieci, usługi interaktywne w zakresie informacji finansowej i bankowej w sieci informatycznej, usługi w zakresie dokonywania elektronicznych płatności, usługi elektronicznego transferu papierów wartościowych, funduszy, kapitałów, akcji, dewiz i wszelkich innych papierów wartościowych, usługi dokonywania płatności on-line w elektronicznej sieci komunikacyjnej, pośrednictwo i transakcje w elektronicznej sieci komunikacyjnej on-line”;

— klasa 38: „telekomunikacja, łączność za pośrednictwem terminali komputerowych, poczta elektroniczna, przesyłanie wiadomości, przesyłanie wiadomości i obrazów wspomagane komputerowo, transmisja informacji poprzez Internet, intranet i ekstranet, interaktywne usługi przekazu informacji drogą komputerową, przekazywanie informacji pochodzących z informatycznej bazy danych, międzynarodowe usługi przekazu danych pomiędzy systemami informatycznymi połączonymi w sieć, przekaz informacji on-line, przekaz i odbiór informacji, wiadomości, obrazów i dźwięków poprzez komputery, mikrokomputery lub systemy wideo, usługi telekomunikacyjne poprzez pocztę elektroniczną i z wykorzystaniem wideotekstu, usługi telekomunikacyjne oferujące dostęp do kompleksowych usług bankowych, towarzystw finansowych i ubezpieczeniowych na odległość, udzielanie dostępu on-line do finansowych baz danych, dzierżawa czasu dostępu do centralnego serwera baz danych (usługi informatyczne), dzierżawa czasu dostępu do komputera w celu przetwarzania danych”;

— klasa 42: „usługi w zakresie opracowywania i rozwijania elektronicznych systemów płatniczych i bezpieczeństwa transakcji finansowych dokonywanych w sieci Internet lub poprzez jakąkolwiek inną sieć informatyczną, usługi programowania komputerowego w zakresie dostępu do systemu zarządzania automatami, automatami płatniczymi i bankomatami".

5 W dniu 15 lutego 2007 r. na podstawie art. 57–62 rozporządzenia nr 40/94 [obecnie art. 58–64 rozporządzenia nr 207/2009] skarżąca wniosła do OHIM odwołanie od decyzji eksperta.

6 Decyzją z dnia 6 września 2007 r. (zwaną dalej „zaskarżoną decyzją") Pierwsza Izba Odwoławcza OHIM oddaliła to odwołanie na podstawie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 40/94 [obecnie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009] z uzasadnieniem, że zgłoszone oznaczenie nie ma charakteru odróżniającego w odniesieniu do rozpatrywanych towarów i usług. Według Izby Odwoławczej ten znak towarowy będzie postrzegany przez właściwy krąg odbiorców jako wskazówka użytkowa, element procedury lub sposób postępowania w celu realizacji transakcji z użyciem karty bankowej lub innej.

Żądania stron

7 Skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;

— nakazanie OHIM dokonania rejestracji zgłoszonego znaku towarowego.

8 W toku rozprawy skarżąca uzupełniła swoje żądania, wnosząc o obciążenie OHIM kosztami postępowania.

9 OHIM wnosi do Sądu o:

— oddalenie skargi;

— obciążenie skarżącej kosztami postępowania.

Co do prawa

W przedmiocie dopuszczalności drugiego żądania skarżącej

10 Występując z drugim żądaniem, skarżąca zwraca się do Sądu o nakazanie OHIM dokonania rejestracji zgłoszonego znaku. W tym zakresie należy przypomnieć, że

zgodnie z art. 63 ust. 6 rozporządzenia nr 40/94 [obecnie art. 65 ust. 6 rozporządzenia nr 207/2009] OHIM jest zobowiązany do podjęcia niezbędnych środków w celu zastosowania się do orzeczenia sądu wspólnotowego. W konsekwencji Sąd nie może kierować do OHIM nakazów. To OHIM zobowiązany jest zastosować się do zawartego w wyroku Sądu rozstrzygnięcia i jego uzasadnienia [zob. podobnie wyroki Sądu: z dnia 31 stycznia 2001 r. w sprawie T-331/99 Mitsubishi HiTec Paper Bielefeld przeciwko OHIM (Giroform), Rec. s. II-433, pkt 33; z dnia 27 lutego 2002 r. w sprawie T-34/00 Eurocool Logistik przeciwko OHIM (EUROCOOL), Rec. s. II-683, pkt 12]. Drugie żądanie skarżącej jest zatem niedopuszczalne.

Co do istoty

11 Na poparcie skargi skarżąca podnosi jeden zarzut, oparty na naruszeniu art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 40/94 [obecnie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009].

Argumenty stron

12 Skarżąca podnosi, że żaden z elementów znaku towarowego, o którego rejestrację wniesiono — to znaczy stylizowane przedstawienie ręki, trzymana ręką prostokątna figura w kolorze białym i ciąg trzech trójkątów — rozpatrywany oddzielenie lub łącznie z innym elementem, nie pozwala wnioskować, że ten znak towarowy stanowi wskazówkę co do „elementu procedury" lub „sposobu postępowania" w celu realizacji „transakcji z użyciem karty bankowej", tak jak to stwierdziła Izba Odwoławcza w zaskarżonej decyzji.

13 Po pierwsze, skarżąca podważa prawidłowość oceny dokonanej przez Izbę Odwoławczą, zgodnie z którą trzymana ręką prostokątna figura w jasnym kolorze znajdująca się na rozpatrywanym oznaczeniu jest kartą bankową.

14 W konsekwencji skarżąca nie zgadza się z twierdzeniem, że zgłoszony znak towarowy jest pozbawiony charakteru odróżniającego w odniesieniu do części towarów i usług należących do klas 9, 35 i 42, gdyż towary i usługi te są nieodzownie związane z używaniem elektronicznych kart płatniczych i realizacją transakcji za pośrednictwem tych kart, oraz w odniesieniu do usług należących do klas 36 i 38, ponieważ wspomniany znak towarowy sugeruje, że konsumenci mogą dokonywać takich operacji za pośrednictwem kart elektronicznych lub magnetycznych.

15 Po drugie, skarżąca podnosi, że połączenie ręki z trzymaną przez nią prostokątną figurą w kolorze białym stanowi element odróżniający w odniesieniu do rozpatrywanych towarów i usług ze względu na stylizowane przedstawienie, rozmieszczenie oraz ułożenie ręki i figury prostokątnej.

16 Według skarżącej Izba Odwoławcza wykracza natomiast poza rozważenie elementów składających się na zgłoszony znak towarowy oraz opis rozpatrywanych towarów i usług w celu wykazania związku między niektórymi elementami zgłoszonego znaku towarowego a rozpatrywanymi towarami i usługami. Ponadto pominęła ona istnienie połączenia trzech trójkątów, które stanowi jeden z odróżniających i dominujących elementów zgłoszonego znaku towarowego. Tymczasem zdaniem skarżącej element ten jest nietypowy i ma charakter dowolny dla rozpatrywanych towarów i usług oraz pozwala na odróżnienie towarów i usług skarżącej od towarów i usług jej konkurentów.

17 Z jednej strony, według skarżącej, elementy zgłoszonego znaku towarowego, rozpatrywane oddzielnie lub łącznie, są całkowicie odróżniające w odniesieniu do następujących towarów i usług:

— klasa 9: „magnetyczne nośniki danych, urządzenia do przetwarzania informacji, urządzenia do komunikacji wewnętrznej, interfejsy komputerowe (informatyka), czytniki (sprzęt do przetwarzania danych), oprogramowanie komputerowe (nagrane), monitory (programy komputerowe), komputery, komputerowe urządzenia peryferyjne, programy komputerowe nagrane, komputerowe programy sterujące (nagrane), procesory (centralne jednostki przetwarzania), oprogramowanie do bezpiecznego dokonywania płatności on-line, aparatura i przyrządy do dokonywania płatności elektronicznych, sprzęt informatyczny do dokonywania płatności elektronicznych, oprogramowanie do przeprowadzania transakcji płatności elektronicznych”;

— klasa 36: „agencje kredytowe, kasy oszczędnościowe, usługi kredytowe, oszczędności, utworzenie, inwestycja i lokata kapitału, pożyczki (finanse), zarządzanie rachunkami papierów wartościowych, zarządzanie majątkiem, usługi w zakresie dokonywania elektronicznych płatności, usługi dokonywania płatności on-line w elektronicznej sieci komunikacyjnej”;

— klasa 38: „telekomunikacja, łączność za pośrednictwem terminali komputerowych, poczta elektroniczna, przesyłanie wiadomości, przesyłanie wiadomości i obrazów wspomagane komputerowo, transmisja informacji poprzez Internet, intranet i ekstranet, interaktywne usługi przekazu informacji drogą komputerową, przekazywanie informacji pochodzących z informatycznej bazy danych, międzynarodowe usługi przekazu danych pomiędzy systemami informatycznymi połączonymi w sieć, przekaz informacji on-line, przekaz i odbiór informacji, wiadomości, obrazów i dźwięków poprzez komputery, mikrokomputery lub systemy wideo, usługi telekomunikacyjne poprzez pocztę elektroniczną i z wykorzystaniem wideotekstu, dzierżawa czasu dostępu do centralnego serwera baz danych (usługi informatyczne), dzierżawa czasu dostępu do komputera w celu przetwarzania danych”;

— klasa 42: „usługi w zakresie opracowywania i rozwijania elektronicznych systemów płatniczych i bezpieczeństwa transakcji finansowych dokonywanych w sieci Internet lub poprzez jakąkolwiek inną sieć informatyczną”.

18 Zdaniem skarżącej elementy przedstawiające stylizowaną rękę, trzymaną ręką prostokątną figurę w jasnym kolorze i ciąg trzech trójkątów — które także łącznie stanowią połączenie odróżniające i dowolne — gdy są rozpatrywane osobno, są odróżniające w odniesieniu do wyżej wymienionych towarów i usług, co pozwala stwierdzić, że nie występuje konieczność pozostawienia do swobodnego używania połączenia tych elementów dla tych towarów i usług.

19 Zatem nie ma jakichkolwiek podstaw do uznania, że rozpatrywany znak towarowy jest powszechnie używany w obrocie w związku z takimi towarami i usługami.

20 Z drugiej strony znak towarowy, o którego rejestrację wniesiono, rozpatrywany w całości, jest według skarżącej odróżniający dla następujących towarów i usług:

— klasa 9: „dystrybutory automatyczne, automaty biletowe, wydające wydruki z konta, wyciągi z konta, automaty płatnicze, bankomaty, karty pamięci lub z mikroprocesorem, karty magnetyczne, karty identyfikujące magnetyczne lub z mikroprocesorem, karty magnetyczne lub z mikroprocesorem płatnicze, kredytowe lub debetowe, oprogramowanie do zarządzania kontami bankowymi, programy i sprzęt informatyczny umożliwiające oferowanie kompleksowych usług banko-

wych, towarzystw finansowych i ubezpieczeniowych na odległość, elektroniczne karty płatnicze, elektryczne i elektroniczne urządzenia do zarządzania transakcjami finansowymi";

— klasa 35: „administracyjne zarządzanie automatycznymi dystrybutorami, automatami płatniczymi i bankomatami";

— klasa 36: „bankowość, finanse, transakcje pieniężne, obsługa kart kredytowych, obsługa kart debetowych, wymiana pieniędzy, skup papierów wartościowych, transakcje kompensacyjne (wymiana walut), doradztwo bankowe, doradztwo finansowe, depozyt papierów wartościowych, informacje finansowe, elektroniczny transfer funduszy, informacja finansowa i bankowa, operacje finansowe, operacje pieniężne, transakcje finansowe, usługi informacji finansowej i bankowej w sieci, usługi interaktywne w zakresie informacji finansowej i bankowej w sieci informatycznej, usługi elektronicznego transferu papierów wartościowych, funduszy, kapitałów, akcji, dewiz i wszelkich innych papierów wartościowych, pośrednictwo i transakcje w elektronicznej sieci komunikacyjnej on-line";

— klasa 38: „usługi telekomunikacyjne oferujące dostęp do kompleksowych usług bankowych, towarzystw finansowych i ubezpieczeniowych na odległość, udzielanie dostępu on-line do finansowych baz danych";

— klasa 42: „usługi programowania komputerowego w zakresie dostępu do systemu zarządzania automatami, automatami płatniczymi i bankomatami".

21 Skarżąca zauważa, że nawet jeśli niektóre z elementów składających się na zgłoszony znak towarowy mogłyby ewentualnie przywoływać na myśl dziedzinę, do której należą wyżej wymienione towary i usługi, to wciąż należy stwierdzić, że przedstawienie ciągu

trzech trójkątów jest odróżniające i ma charakter dowolny w odniesieniu do wszystkich tych towarów i usług. Zatem nie występuje konieczność pozostawienia tego elementu do swobodnego używania w odniesieniu do tych towarów i usług.

22 Ponadto zdaniem skarżącej nie ma jakichkolwiek podstaw do uznania, że element ten jest powszechnie używany w obrocie w związku z takimi towarami i usługami. Z tego względu ciąg trzech trójkątów w połączeniu z innymi elementami składającymi się na rozpatrywany znak towarowy jest odróżniający w odniesieniu do tych towarów i usług.

23 Po trzecie, skarżąca zauważa, że ciąg trzech trójkątów w ciemnym kolorze skierowanych w prawo, z których dwa nakładają się na figurę prostokątną, stanowi jeden z odróżniających i dominujących elementów w odniesieniu do wszystkich rozpatrywanych towarów i usług.

24 Według skarżącej bowiem trzy trójkąty w kolorze czarnym, których przedstawienie graficzne jest nietypowe i ma charakter dowolny w odniesieniu do rozpatrywanych towarów i usług, dominują pod względem wizualnym i powodują, że znak towarowy — rozpatrywany w całości — wywiera szczególne wrażenie, które pozwala konsumentom na zapamiętanie go i odróżnienie od znaków towarowych jej konkurentów.

25 Skarżąca podnosi, że nie ma jakichkolwiek podstaw do uznania, że rozpatrywany znak towarowy jest powszechnie używany w obrocie w związku z rozpatrywanymi towarami i usługami. Umożliwia on właściwemu kręgowi odbiorców — bez ryzyka wprowadzenia w błąd — odróżnienie towarów lub usług właściciela znaku towarowego od towarów i usług mających inne pochodzenie handlowe.

26 Skarżąca utrzymuje, że wykazała mające miejsce przed dokonaniem zgłoszenia częste używanie logo składającego się z trzech trójkątów skierowanych w prawo. Przedstawiła bowiem przykład papieru firmowego, dwie faktury i wydruk ze swojej witryny internetowej. Jej zdaniem odbiorcy bez wątpienia dostrzegą związek między nią a zgłoszonym znakiem towarowym, który w pełni przejmuje to logo.

27 Skarżąca podnosi także, że samoistny charakter odróżniający zgłoszonego znaku towarowego został dowiedziony, jako że ten znak towarowy był intensywnie używany przed dokonaniem zgłoszenia. Banki, z którymi jest ona związana, używały go w swoich bankomatach, jak to potwierdza zdjęcie wykonane w 2005 r. w Thionville (Francja) oraz dokument pod tytułem „Euro Automatic Cash-Supports et déploiements sur GABs CEE-SE-IDF-SMB" z czerwca 2006 r., które okazała w toku postępowania przed OHIM. W rezultacie skarżąca utrzymuje, że takie używanie nadaje zgłoszonemu znakowi towarowemu charakter odróżniający aż w nadmiarze i że znajomość tego znaku towarowego przez właściwy krąg odbiorców może jeszcze wzmocnić jego charakter odróżniający.

28 Wreszcie skarżąca podkreśla, że OHIM dopuścił już rejestrację znaków towarowych podobnych do zgłoszonego znaku towarowego.

29 OHIM podważa zasadność argumentów przedstawionych przez skarżącą.

Ocena Sądu

30 Zgodnie z art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 40/94 [obecnie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009] nie są rejestrowane „znaki towarowe, które pozbawione są jakiegokolwiek odróżniającego charakteru".

31 Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem charakter odróżniający znaku towarowego należy oceniać, biorąc pod uwagę, po pierwsze, towary lub usługi objęte zgłoszeniem, a po drugie, sposób postrzegania go przez dany krąg odbiorców, składający się z przeciętnych konsumentów tych towarów lub usług, którzy są właściwie poinformowani, dostatecznie uważni i rozsądni (wyroki Trybunału: z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawach połączonych C-456/01 P i C-457/01 P Henkel przeciwko OHIM, Rec. s. I-5089, pkt 35; z dnia 22 czerwca 2006 r. w sprawie C-25/05 P Storck przeciwko OHIM, Zb.Orz. s. I-5719, pkt 25).

32 Należy przypomnieć, że znaki towarowe, o których mowa w art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 40/94 [obecnie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009], to w szczególności takie, które z punktu widzenia właściwego kręgu odbiorców są powszechnie używane w obrocie gospodarczym dla przedstawienia danych towarów lub usług lub w odniesieniu do których istnieją przynajmniej konkretne przesłanki pozwalające na przyjęcie, że mogą być one używane w ten sposób. Ponadto oznaczenia uregulowane tym przepisem nie mogą spełniać podstawowej funkcji znaku towarowego, a mianowicie funkcji wskazywania pochodzenia towaru lub usługi, tak aby umożliwić konsumentowi nabywającemu towar lub usługę oznaczone danym znakiem towarowym dokonanie przy kolejnym zakupie tego samego wyboru, jeśli doświadczenie było pozytywne, lub innego wyboru, jeśli było ono negatywne [wyroki Sądu: z dnia 3 grudnia 2003 r. w sprawie T-305/02 Nestlé Waters France przeciwko OHIM (Kształt butelki), Rec. s. II-5207, pkt 28; z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie T-216/02 Fieldturf przeciwko OHIM (LOOKS LIKE GRASS… FEELS LIKE GRASS… PLAYS LIKE GRASS), Rec. s. II-1023, pkt 23, 24; z dnia 24 listopada 2004 r. w sprawie T-393/02 Henkel przeciwko OHIM (Kształt biało-przeźroczystego flakonu), Zb.Orz. s. II-4115, pkt 30].

33 Skarżąca nie podważa wniosku Izby Odwoławczej dotyczącego właściwego kręgu odbiorców. Kontrola dokonanej przez Izbę Odwoławczą oceny charakteru odróżniającego zgłoszonego znaku towarowego będzie w rezultacie przeprowadzona w odniesieniu do przeciętnego, właściwie poinformowanego oraz dostatecznie uważnego i rozsądnego konsumenta europejskiego, do którego odnosi się pkt 15 zaskarżonej decyzji.

34 Skarżąca nie podważa, że zgłoszony znak towarowy stanowi przedstawienie graficzne, na które składa się stylizowana ręka, trzymana ręką prostokątna figura w jasnym kolorze i ciąg trzech trójkątów w ciemnym kolorze skierowanych w prawo, z których dwa nakładają się na figurę prostokątną.

35 Jeżeli chodzi o ocenę charakteru odróżniającego zgłoszonego znaku towarowego — który to charakter skarżąca wywodzi ze stylizowanego przedstawienia elementów składających się na ten znak towarowy — należy zbadać, czy ze względu na całościowe wrażenie wywierane przez połączenie kształtu, kolorów i rysunków zgłoszony znak towary może być postrzegany przez właściwy krąg odbiorców jako wskazówka pochodzenia handlowego.

36 W tym względzie należy oddalić na wstępie argument skarżącej zmierzający do wyodrębnienia poszczególnych elementów składających się na zgłoszony znak towarowy i dokonania oddzielnej oceny ich charakteru odróżniającego. Badanie charakteru odróżniającego zgłoszonego znaku towarowego powinno bowiem dotyczyć całościowego wrażenia przez niego wywieranego, a nie rozpatrywanego oddzielnie każdego elementu składającego się na ten znak towarowy [zob. podobnie wyroki Trybunału: z dnia 15 września 2005 r. w sprawie C-37/03 P BioID przeciwko OHIM, Zb.Orz. s. I-7975, pkt 29; z dnia 8 maja 2008 r. w sprawie C-304/06 P Eurohypo przeciwko OHIM, Zb.Orz. s. I-3297, pkt 41].

37 Tymczasem, jak słusznie stwierdziła Izba Odwoławcza, z uwagi na rozpatrywane towary i usługi przedstawienie ręki trzymającej prostokątną figurę mającą wygląd karty i trzech trójkątów skierowanych w tę samą stronę będzie postrzegane przez właściwy krąg odbiorców jako wskazówka użytkowa, mająca na celu wskazanie elementu procedury służącej do skorzystania z karty z myślą o dokonaniu transakcji, a nie jako wskazówka pochodzenia handlowego rozpatrywanych towarów i usług. Przeciętny konsument styka się bowiem codziennie z tym rodzajem wskazówek użytkowych w różnych miejscach, takich jak banki, supermarkety, dworce, lotniska, parkingi czy kabiny telefoniczne.

38 Należy stwierdzić, że skarżąca nie wysunęła żadnego argumentu pozwalającego na zakwestionowanie słuszności tej oceny. Chociaż skarżąca podważa to, że figura prostokątna w jasnym kolorze może być postrzegana jako karta magnetyczna lub karta elektroniczna, należy uznać, że kontekst, w który się wpisuje — czyli trzymająca ją stylizowana ręka i trzy skierowane trójkąty oraz rozpatrywane towary i usługi — nie pozwala na jakąkolwiek wątpliwość co do sposobu postrzegania tego oznaczenia przez właściwy krąg odbiorców.

39 Podobnie należy zauważyć, że kompozycja trzech trójkątów w ciemnym kolorze ze względu na swoje włączenie do rozpatrywanego oznaczenia nie ma charakteru odróżniającego, na który wskazuje skarżąca, ponieważ jest postrzegana przez właściwy krąg odbiorców jako przedstawienie strzałek kierunkowych mające funkcję użytkową, czyli funkcję wskazania miejsca, do którego należy włożyć kartę magnetyczną w automacie. Zatem wspomniane trójkąty nie są odróżniające w odniesieniu do żadnej z klas rozpatrywanych towarów i usług. Z tego względu nie należy badać oddzielnie pozostałych elementów zgłoszonego znaku towarowego.

40 Ponadto należy zauważyć, że Izba Odwoławcza słusznie stwierdziła, iż jej wniosek dotyczący braku charakteru odróżniającego zgłoszonego znaku towarowego dotyczy — jak wykazała szczegółowo w pkt 19–22 zaskarżonej decyzji — wszystkich rozpatrywanych towarów i usług, które są związane z używaniem elektronicznych kart płatniczych i realizacją transakcji z wykorzystaniem tych kart, takich jak płatności elektroniczne za pośrednictwem karty magnetycznej (klasa 9), administracyjnym zarządzaniem automatycznymi dystrybutorami (klasa 35), elektronicznymi systemami płatniczymi w sieciach informatycznych (klasa 42), wprowadzeniem płatniczych kart magnetycznych do obrotu i transakcjami dokonywanymi z wykorzystaniem tych kart (klasa 36), a także do przekazów telekomunikacyjnych i transmisji informacji elektronicznych funkcjonujących jako rodzaj wiadomości, dzięki którym można uzyskać te usługi za pośrednictwem karty magnetycznej (klasa 38).

41 W tym względzie w szczególności należy uznać, że skarżąca nie zdołała dowieść, iż Izba Odwoławcza popełniła błąd, stwierdzając w pkt 19–22 zaskarżonej decyzji, że z uwagi na rozpatrywane towary i usługi zgłoszony znak towarowy byłby postrzegany przez właściwy krąg odbiorców jako bezpośrednio i nieodzownie związany z realizacją płatności elektronicznych za pośrednictwem karty magnetycznej.

42 W świetle powyższego należy uznać, iż Izba Odwoławcza słusznie stwierdziła, że z uwagi na całościowe wrażenie, które wyłania się z połączenia różnych elementów składających się na zgłoszone oznaczenie, to oznaczenie nie pozwoliłoby właściwemu kręgowi odbiorców na określenie pochodzenia handlowego rozpatrywanych towarów i usług przy dokonywaniu wyboru w trakcie zakupów.

43 Skarżąca ponadto podkreśla, że charakter odróżniający zgłoszonego znaku towarowego jest wzmocniony ze względu, po pierwsze, na używanie elementu przedstawiającego ciąg trzech trójkątów skierowanych w prawo jako logo skarżącej umieszczonego na jej papierze firmowym, fakturach i witrynie internetowej i, po drugie, używania zgłoszonego znaku towarowego przed dokonaniem jego zgłoszenia przez grupę banków, w skład której wchodzi, w szczególności na bankomatach CIC w początkowym okresie i następnie na bankomatach całej grupy.

44 W tym względzie należy zauważyć na wstępie, że skarżąca nie powołuje się na naruszenie art. 7 ust. 3 rozporządzenia nr 40/94 [obecnie art. 7 ust. 3 rozporządzenia nr 207/2009], stanowiącego, że bezwzględne podstawy odmowy rejestracji, o których mowa w art. 7 ust. 3 lit. b), c) i d) tego rozporządzenia [obecnie art. 7 ust. 3 lit. b), c) i d) rozporządzenia nr 207/2009], nie stoją na przeszkodzie zarejestrowaniu danego znaku, jeżeli znak ten uzyskał charakter odróżniający w następstwie jego używania dla towarów i usług objętych zgłoszeniem. Tymczasem należy podkreślić, iż w celu uniknięcia bezwzględnej podstawy odmowy rejestracji, o której mowa w art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 40/94 [obecnie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009], skarżąca nie może podnosić, że zgłoszony znak towarowy jakoby uzyskał charakter odróżniający „w nadmiarze" lub że ten charakter odróżniający został wzmocniony

poprzez używanie tego znaku towarowego. Ze względu na to, że zgłoszony znak towarowy nie ma samoistnego charakteru odróżniającego w rozumieniu art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 40/94 [obecnie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009], oznaczenie to może zostać dopuszczone do rejestracji wyłącznie w razie spełnienia przesłanek art. 7 ust. 3 rozporządzenia nr 40/94 [obecnie art. 7 ust. 3 rozporządzenia nr 207/2009].

45 W rezultacie w zakresie, w jakim skarżąca twierdzi, że zgłoszony znak towarowy ma wymagane minimum samoistnego charakteru odróżniającego w rozumieniu art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 40/94 [obecnie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 209/2007] ze względu na używanie, po pierwsze — logo złożonego z trzech trójkątów, które wchodzą w jego skład, a po drugie — samego znaku towarowego, należy oddalić ten argument.

46 Gdyby skarżąca wciąż jednak usiłowała twierdzić, że rejestrację zgłoszonego znaku towarowego należy dopuścić na podstawie art. 7 ust. 3 rozporządzenia nr 40/94 [obecnie art. 7 ust. 3 rozporządzenia nr 209/2007], warto przypomnieć, iż z orzecznictwa dotyczącego wykładni art. 3 ust. 3 pierwszej dyrektywy Rady 89/104/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. mającej na celu zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do znaków towarowych (Dz.U. 1989, L 40, s. 1), którego treść normatywna jest co do istoty identyczna z treścią art. 7 ust. 3 rozporządzenia nr 40/94 [obecnie art. 7 ust. 3 rozporządzenia nr 207/2009], wynika, że uzyskanie przez znak towarowy charakteru odróżniającego w następstwie używania wymaga, aby przynajmniej znaczna część właściwego kręgu odbiorców identyfikowała dzięki niemu dane towary lub usługi jako pochodzące z określonego przedsiębiorstwa [zob. podobnie wyroki Trybunału: z dnia 4 maja 1999 r. w sprawach połączonych C-108/97 i C-109/97 Windsurfing Chiemsee, Rec. s. I-2779, pkt 52; z dnia 18 czerwca 2002 r. w sprawie C-299/99 Philips, Rec. s. I-5475, pkt 61; zob. także w odniesieniu do rozporządzenia nr 40/94 wyroki Sądu: z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie T-399/02 Eurocermex przeciwko OHIM (Kształt butelki piwa), Rec. s. II-1391, pkt 42; z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie T-207/06 Europig przeciwko OHIM (EUROPIG), Zb.Orz. s. II-1961, pkt 55].

47 W celu oceny uzyskania charakteru odróżniającego przez znak towarowy w wyniku jego używania można wziąć pod uwagę w szczególności takie czynniki jak: udział tego znaku w rynku, intensywność, zasięg geograficzny i długość okresu używania tego znaku towarowego, wysokość nakładów przedsiębiorstwa związanych z jego promocją, odsetek zainteresowanego kręgu odbiorców, który dzięki temu znakowi rozpoznaje, że towar pochodzi z określonego przedsiębiorstwa, a także opinie izb handlowych i przemysłowych oraz innych stowarzyszeń zawodowych. Jeśli na podstawie tych czynników można uznać, że zainteresowany krąg odbiorców lub co najmniej istotna jego część rozpoznaje dzięki temu znakowi towarowemu, iż towar pochodzi z określonego przedsiębiorstwa, należy uznać przesłankę z art. 7 ust. 3 rozporządzenia nr 40/94 [obecnie art. 7 ust. 3 rozporządzenia nr 209/2007] za spełnioną [zob. podobnie ww. wyroki: w sprawie Windsurfing Chiemsee, pkt 51, 52; w sprawie Philips, pkt 60, 61; wyrok Sądu z dnia 5 marca 2003 r. w sprawie T-237/01 Alcon przeciwko OHIM — Dr. Robert Winzer Pharma (BSS), Rec. s. II-411, pkt 50].

48 W niniejszym przypadku, po pierwsze, należy zauważyć, że logo, do którego odnosi się skarżąca, nie jest identyczne ze zgłoszonym znakiem towarowym, ale stanowi jeden z tworzących go elementów. Tymczasem, jak słusznie uznała Izba Odwoławcza w pkt 27 zaskarżonej decyzji, nawet zakładając, że logo to uzyskało charakter odróżniający w następstwie używania, z tego charakteru odróżniającego nie może korzystać zgłoszone oznaczenie składające się z innych elementów decydujących o całościowym wrażeniu wywieranym przez to oznaczenie.

49 Po drugie, należy stwierdzić, że materiał dowodowy dotyczący używania zgłoszonego znaku towarowego przedstawiony przez skarżącą w toku postępowania przed OHIM jest oczywiście niewystarczający do wykazania uzyskania charakteru odróżniającego w następstwie używania przy uwzględnieniu wymogów art. 7 ust. 3 rozporządzenia nr 40/94 [obecnie art. 7 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 207/2009], wspomnianych w pkt 47 i 48 powyżej. Wystarczy zauważyć w tym względzie, że w braku właściwego dowodu dotyczącego udziałów rynkowych oraz intensywności i zasięgu geograficznego używania zgłoszonego znaku towarowego sama okoliczność, że grupa banków używała tego znaku towarowego na swoich bankomatach nie pozwala wcale przyjąć, że istotna część właściwego kręgu odbiorców będzie przypisywać skarżącej lub grupie, w skład której wchodzi, rozpatrywane towary i usługi, dla których zgłoszony znak towarowy byłby używany.

50 W rezultacie argumentacja skarżącej nie jest w stanie wykazać ani wzmocnienia charakteru odróżniającego zgłoszonego znaku towarowego, ani uzyskania przezeń charakteru odróżniającego w następstwie używania na podstawie art. 7 ust. 3 rozporządzenia nr 40/94 [obecnie art. 7 ust. 3 rozporządzenia nr 209/2007].

51 W odniesieniu do argumentów dotyczących wcześniejszych rejestracji dokonanych przez OHIM, które zmierzają do zarzucenia naruszenia zasady równego traktowania, należy przypomnieć, że według utrwalonego orzecznictwa zgodność z prawem decyzji izb odwoławczych należy oceniać wyłącznie na podstawie rozporządzenia nr 40/94 [obecnie rozporządzenia nr 207/2009], zgodnie z jego wykładnią dokonaną przez sąd wspólnotowy, nie zaś na podstawie wcześniejszej praktyki decyzyjnej tych izb [ww. wyrok w sprawie BioID przeciwko OHIM, pkt 47; wyrok Sądu z dnia 27 lutego 2002 r. w sprawie T-106/00 Streamserve przeciwko OHIM (STREAMSERVE), Rec. s. II-723, pkt 66].

52 Wynika z tego, że jedyny podniesiony zarzut dotyczący naruszenia art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 40/94 [obecnie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009] jest bezzasadny i że z tego względu skargę należy oddalić.

W przedmiocie kosztów

53 Zgodnie z art. 87 § 2 regulaminu Sądu kosztami zostaje obciążona, na żądanie strony przeciwnej, strona przegrywająca sprawę. Ponieważ skarżąca przegrała sprawę, należy — zgodnie z żądaniem OHIM — obciążyć ją kosztami postępowania.

Z powyższych względów

SĄD (szósta izba)

orzeka, co następuje:

1) Skarga zostaje oddalona.

2) Européenne de traitement de l'information (Euro-Information) zostaje obciążona kosztami postępowania.

Meij Vadapalas Truchot

Wyrok ogłoszono na posiedzeniu jawnym w Luksemburgu w dniu 2 lipca 2009 r.

Podpisy